

اهمیت همسازی معماری جدید با سازه با رویکرد طراحی اقلیمی در جهت حفظ محیط زیست

نویسنده : آناهیتا یزدان پور

محل کار نویسنده اول : شیراز-بلوار ابیوردی-پروژه احداث بانک ملت شعب
استان فارس.

چکیده :

با شروع انقلاب صنعتی و پیامد های ناشی از آن به عنوان رویدادی بزرگ در کنار عوامل دیگر موجب از هم گسستن ارتباط معماری و مهندسی سازه گردید. که این موجب گردید در جهت همگرایی سازه و معماری تا به امروز تلاش گردد و در جهت انطباق سازه و معماری پیشرفت هایی به منظور حفظ انرژی در محیط زیست به وجود آید. در ایران قدیم نیز، معماری و سازه رشته واحدی بودند و در خلق فضا طوری به هم پیوسته بودند که مفهوم جدایی و تناقض را نمی توان تشخیص داد که این در حالی است که معماران معاصر، سازه و معماری به طور کامل جدا پیش می برند. بر این اساس جامعه امروز به یک بازنگری کلی و حرکتی علمی و عملی در جهت پیشرفت به منظور جلوگیری از از دست دادن انرژی های طبیعی و حفظ آن می باشد. در این مقاله سعی گردیده است که ضمن اشاره به سیر تحول سازه و معماری در دوره معاصر به ضرورت همسازی سازه و معماری به صورت کاربردی با طراحی اقلیمی در جهت حفظ محیط زیست (پایداری زیست محیطی) پرداخته می شود. روش تحقیق این مقاله مبنی بر مطالعات اسنادی براساس مرور و مستندات مربوط به نظریه های مرتبط با همسازی سازه و معماری صورت گرفته است. در جریان یک بررسی کتابخانه ای، مقالات پژوهشی و کاربردی و بررسی مقاله ها و گزارشات در سازه و معماری و همچنین نتایج نمونه موردی و یا گزارشات چاپ شده چگونگی حفظ انرژی ها در مناطق مختلف بررسی شده است. نتیجه بدست آمده از این مقاله می توان نشانگر تاثیرات همسازی سازه و معماری و تاثیرات این همسازی برای حفظ محیط زیست می باشد.

واژه های کلیدی:

تحولات معماری و مهندسی سازه، همسازی سازه و معماری، معماری پایدار و توسعه پایدار، طراحی اقلیمی ساختمان ها و معماری پایدار زیست محیطی

Email: a.yazdanpour87@gmail.com